

EL FLORIR INNAT

Lliure, no jutja, ni imposa, sol dir que les jerarquies van ser creades com una manera de violència subtil.

Fuig de les ciutats, dels cotxes i els llums de neó, les grans masses sense rumb i de les intransigències convertides en inquisició.

Escapa de les mitges veritats, les frases fetes, els horaris, les mirades perdudes, els ulls que es perden, les presses.

Tatxa fanatismes desmesurats, ideologies corruptes, dogmes infectats, falsos revolucionaris, missatges sense destinataris, tractats de pau trencats, presidents estrenyent mans, alts càrrecs sense nom, morts sense cos, pau sense coloms, banderes camuflades, guerres resumides en una paraula, odi restaurat després del naufragi, anestèsia per a xifres dolentes, percentatges amb culpables.

No li interessin estafadors amb somriures perfectes, periòdics amb títols aclaparants, mitjanes que anuncien resultats, ni vides sense errors.

Però, de sobte, vota a un polític perquè li agrada la seva forma de vestir, i els horaris i cites el fan sentir bé. Els periòdics únicament els compra per consultar l'horòscop i la ignorància el fa sentir millor que qualsevol veritat.

Els olors ja ol-lorats són nous, els passos ja trepitjats es tornen a avançar, la llum de qualsevol fanal és comparable a la d'un estel i les manifestacions es queden dormint en el llit.

Perquè, al final, és igual les nits que visques i els dies que dormes, tots els dies que plores i tots aquells que no rigues, que la teva casa cree el seu propi ecosistema o fins i tot que el teu llit es desmorone amb les seves visions. Tard o d'hora, tot es corregeix i, innatament, alguna cosa floreix

lligant-te les sabates cada matí,
dibuixant esbossos en tovallons,
recorrent platges a les nits,

inhalant cendres en caure l'alba.

Perquè la primavera ha tornat, i amb ella tu.